



boštjan gartner

MIMOHODI

sprehod

sprehod v domačem koncu
iz otroških dni

vse se nekam manjše zdi

nekoč prostrane ceste

zdaj kratke ulice

star peskovnik še stoji

razvodje reke čuva sanje

lista spomin prve strani

slutijo dolgo potovanje

mostovi zrejo v vse smeri

v vse smeri

v vse smeri

sprehod v domačem koncu

skoz najstniške oči

prva ljubezen še skeli

prej veliki načrti

zdaj bera stvarnosti

krog usoda naredi

razvodje reke čuva sanje

lista spomin prve strani

slutijo dolgo potovanje

mostovi zrejo v vse smeri

v vse smeri

v vse smeri

le nocoj še luna mila

le nocoj še luna mila
razsvetluj mi pot temno

z ljubo bova se ločila
grem od nje jemati slovo

zdrami ljubica se zdrami
vstani če mi spavaš že
stisni z mehкими rokami
še enkrat me na srce

še enkrat ljubezen piti
iz oči iz ust mi daj
daj v slovo se poljubiti
bog ve al te bom še kdaj



skrivaj te zrem

skrivaj te zrem ko spiš
kot punčka se mi zdiš
poteze tvoje so zgubile leta

ne vem kje v snu letiš
ko nalahno se smejiš
spokojno miren je tvoj izraz

včasih več ne vem kje si
če moje roke so tam kjer ti
če tvoje zvezde so tam kjer so moje

že res da usojena sva si
a kdo ve če za vse dni
dragocen zato je najin čas

daljave

povsod nikjer
komu razdan
še vedno isti
razpet od tod do tam

gre izvir
v ocean

se v večnem krogu
vrača spet od tam
gledaš tja v daljave
skozi čas
a kmalu boš res tam
zdaj ne želiš še v te širjave
še včeraj daleč stran

še včeraj mlad
že jutri star
še vedno isti
razpet od tod do tam

gre izvir
v ocean

se v večnem krogu
vrača spet od tam
gledaš tja v daljave
skozi čas
a kmalu boš res tam
zdaj ne želiš še v te širjave
še včeraj daleč stran

svetlo sonce se je skrilo

svetlo sonce se je skrilo
vse na svetu potihnilo
vse odeva tiha noč
da zaspati nam je moč
svetle zvezdice gorijo
tam na nebu se bleščijo
kakor bi nas angeli
dol iz raja gledali
glava mi je že zaspana
postelja je že postlana
ljubi angel varuh moj
varuj mene ti nocoj

pada sneg

luna ziblje ta večer
uspavanka blaži nemir
daljne ceste gredo spat
ne želijo več pozvat
nedeljsko jutro pada sneg
na polju bel sprijaznjen svet
vse ležerne so oči
prepozne za iskrivosti
poldan je in pada sneg
rože se boje pozeb
kdo ve kdaj bo spet pomlad
ki dovoli jim ostat
luna ziblje ta večer
skoz okno sveti nočni mir
daljne ceste so šle spat
druge duše poiskat



čuden gost

kdo je ta čuden gost
ki ne sodi v ta čas
v plašču preteklosti
ki moti naš jaz

kdo je ta čuden gost
ki trdi da naš ples
ni edini možen izbor
za ta planet

kdo je ta čuden gost
ki nosi v očeh
obzorja odmaknjenih cest
osamljeni svet

kdo je ta čuden gost
nikoli res naš
mimo teh sivih cest
odhaja od nas

kdo je ta čuden gost
ki sodi v drug čas
s slutnjo prihodnosti
moti naš jaz

kdo je ta čuden gost
ki trdi da naš ples
ni edini možen izbor
za ta planet

kdo je ta čuden gost
nikoli res naš
mimo teh sivih cest
odhaja od nas

prijatelj stari

prijatelj stari kje smo danes
kje je tvoja zbirka plošč
mar je le relikt preteklosti

se še spomniš ko smo stali
vsak na pragu svojih dni
široko odprtih oči

mar smo dosegli kar smo želeli
kar smo v žaru sanjali
al pa je bilo zaman

mar smo spoznali kaj res šteje
al pa smo šteli drugo stran
kot bi živeli tja v en dan

prijatelj stari kje smo danes
v tej stvarnosti
z vizijami preteklosti

mar smo obstali al še gremo
kaj še imamo pred seboj
mar je res glavno že bilo



popotnik

je šel popotnik v jutro novih dni
obdan z bisagami noči
s polno skrinjo zlate vednosti
ki mu več ne govori

čez speča mesta begavih poti
čez oveneli lesk luči
mimo blodnih spraznjenih oči
kjer berači zvon noči

je stal popotnik v jutru novih dni
za njim bisage iz noči
razbita skrinja zlate vednosti
ki mu več ne govori

če še enkrat bi lahko začel

če še enkrat bi lahko začel
kaj drugače storil bi
mar za iste bi stvari živel
mar so usojene poti

če še enkrat bi v križišču stal
in vprašal kam želi srce
mar bi res lahko si smer izbral
al pa bi nekam vleklo te

če še enkrat bi vse to živel
mar bi napake ponovil
še iste bi priložnosti imel
al pa druge bi dobil

če še enkrat bi lahko začel
kaj drugače storil bi
mar za iste bi stvari živel
mar so usojene poti



boštjan gartner: mimohodi

boštjan gartner: vokal, akustična kitara

bojan jurjevčič - jurki: električna kitara, slide kitara dobro, bendžo, bas kitara, orglice, klaviature, tolkala, spremljevalni vokali, programiranje tolkal in ostalih instrumentov

glasba in besedila: boštjan gartner

(razen besedil 'le nocoj še luna mila' in 'svetlo sonce se je skrilo', ki sta ljudski)

aranžmaji: bojan jurjevčič - jurki

posneto v super sonik rekord studio jurki, maj - november 2022

snemanje, produkcija, editing, mix in mastering: bojan jurjevčič - jurki

slike: jakob klemenčič

oblikovanje ovitka: blaž bogataj



boštjan gartner: mimohodi

1. sprehod
2. le nocoj še luna mila
3. skrivaj te zrem
4. daljave
5. svetlo sonce se je skrilo
6. pada sneg
7. čuden gost
8. prijatelj stari
9. popotnik
10. če še enkrat bi lahko začel

SUPER SONIK REKORD STUDIO ★ JURKI